

FTC – Bp. HONVÉD

NÉPSTADION • 1971. JÚNIUS 13.

Így látják az edzők

Csanádi Ferenc

– A sors érdekes játéka, hogy egyik nagyon jó barátommal kerülök szembe, akivel valamikor együtt dolgoztunk az FTC-ben. Ez most kicsit furcsa érzés: általában szurkolok a sikeréért, de most bocsásson meg Mészáros Dodó, hogy mi szeretnénk győzni!

– Nálunk – hasonlóan a Honvédhoz – még folyik a csapatépítés, tulajdonképpen én sem sokkal hamarabb kezdek. Úgy tűnik, csapatunk gerince kialakult, egy-két posztért még lehet versenyezni. A Honvéd viszont több játékosból válogathat.

– Célkitűzésünk a bajnokságban „dobogóra” állni, de a mi találkozásink a helyezéstől függetlenül is mindig csemegét jelentenek. Ugyanis mindkét együttes szép játékra törekszik, a küzdelem mellett. Remélem, hogy a hazai pályának számító Népstadion a mi oldalunkra billenti a mérkőzés végső kimenetelét. Az eredmény minden bizonynyal döntően befolyásolja, hogy a bajnokság végén milyen érem jut a csapatoknak. Ma már kiderülhet...

Mészáros József

– A két csapat vetélkedése véleményem szerint igen hasznosan szolgálja az egész magyar labdarúgást, és természetesen a két csapat számára hasznos tanulságokkal is jár. Az FTC legényiségét az elmúlt években több alkalommal készítettem fel a Honvéd elleni rangadóra. Ezúttal, életemben először vagyok abban a helyzetben, hogy a Honvéd kispadjáról figyeljem a két ki-tűnő együttes összecsapását.

– Úgy érzem, mindkét csapat kielégítő formában van és érdekes mérkőzésre lehet kilátás.

– Az FTC kispadján ülő Csanádi Ferenc edző kollégámmal gyermekkoromtól kezdve jó barátságban vagyunk. Ez alkalommal a barátságon túlmenően az FTC – Honvéd rangadón piros-fehér győzelemnek örülnék.

Albert Flórián

Világválogatott, csapatkapitány:

– Volt egy 3:1-es győzelmünk 1966-ban a Népstadionban. Előtte eltört az orrom, az orvos leragasztotta, így vállaltam a játékot. Színvonalas mérkőzés volt, mindkét csapat nagyon jól játszott. Nekem sikerült két gólt lőnöm, az egyikre pontosan emlékszem: nagyszerű kényszerítő átadást vágtam a hálóba. Utána a nagy lendülettől el is estem, úgy néztem a labda útját a gólvonalon át. Ez volt a harmadik.

– A Ferencváros – Honvéd rangadónak mindig különös varázsa volt, ez ma is megvan, reméljük folytatódik a hagyomány. Érdekes, jóiramú találkozókat várok, de engedjék meg, hogy szokásomhoz híven ezúttal se tippeljek a végeredményre.

Kocsis Lajos

Olimpiai bajnok:

– Nagy szorgalommal készülök a rangadóra. A mérkőzés jelentőségén túl, úgy gondolom, mindkét csapat játékosai bizonyítani is akarnak. Remélem, sérülés nem fog megakadályozni abban, hogy Flóriék kitűnő gárdájával találkoz-hassam. Mindkét együttesben számos válogatott játékos található, ami egyik biztosítéka is lehet az élvezetes és színvonalas játéknak. Úgy emlékszem vissza, hogy a Fradi – Honvéd rangadók többnyire gólokban gazdag mérkőzések voltak. Külön örömmre szolgál, hogy a Honvéd – Fradi bajnoki versengés századik gólját én lőhettem (11-esből). Most is sok gólt várok. Remélem, hogy a Népstadion közönsége eggyel több Honvéd-gólnak örülhet... vagy bánkódhat.

Látogatás a csapatok házatáján

Tippelnek a főszereplők

Az FTC új klubháza

Géczy István

– 1964-ben a Népstadionban 2 : 1-re vezettünk, amikor a fénykorát élő Tichy a 88. percben 25 méteres szabadrúgásból óriási erővel bombázott a jobb felső sarokra. Sikerült úgy hozzáérem, hogy a labda a kapufára perdült, onnan pedig kiment az alapvonalon túlra. Nagyon jól esett, hogy a mérkőzés után Lajos gratulált, és azt mondta, nem érti, hogyan lehetett ezt a lövést kivédeni. Abban az évben bajnokok lettünk.

– Ha ma is így menne a védés, győzhetnénk.

Bicskei Bertalan

– Tavaly májusban 3:0-ra győztünk Kispesten. Jól játszott a csapat, más dalgam nem volt, csak mintegy 15 beadást kellett lehúznom. Azaz mégis: egy jobbról élesen középre lőtt labdára Albert rohant és 10 méterről kapura fejtelt. Az előtte állóktól nem láttam semmit, úgy éreztem, hogy a lécz alatt becsúszik a fejes, végül ujjhegygel kapufára sikerült tolnom a bárt. Meleg helyzet volt.

– Mára pedig azt jósolom, hogy minimális különbséggel a Honvéd nyer.

Páncsics Miklós

– A legutóbbi őszi 1:1-es mérkőzést eleveniténém fel. Ugyanis a Honvéd hazai pályán okkal bizakodhatott a győzelemben, hiszen mi Géczi sérülése miatt tartalékosan álltunk ki. A kapuban az a Gulyás Géza védett, aki több, mint egy évtizeddel ezelőtt abbahagyta az aktív játékot! Kettőzött figyelemmel játszottunk, és sikerült elhozunk az egyik pontot.

– A mostani rangadón legrosszabb esetben döntetlent várok.

A kispesti Honvéd-pálya

Marosi László

– Három 11-es, három gól! 1961 óta húsz alkalommal játszottam a Fradi ellen. Legemlékezetesebb mérkőzés számomra egy olyan rangadó, amikor három 11-es részese voltam. Az első félidőben én rúgtam büntetőből gólt az FTC ellen, majd pedig a második félidőben két 11-es ítélték ellenünk szabálytalan szereléseim miatt.

– Tippem: 2 : 1-es Honvéd-győzelem.

Branikovits László

– Még nagyon keveset játszottam a Honvéd ellen. Emlékszem viszont arra, hogy ifiként végigszurkoltam 7 : 2-es vereségünket. A két csapat találkozója azóta is úgy él bennem, mint rangos esemény. Sőt, megfogadtam magamban, hogy ha sor kerül a játékomra, megpróbálom visszaadni a „kölcsönt”. Igaz, a későbbi 7 : 1-gyel ezt már mások megtették helyettem, de most annál jobban igyekszem.

– Úgy érzem, ma mi nyerünk.

Kozma Mihály

– Nagyon szeretnék az FTC ellen játszani. Egy fiatal játékos számára mindig élményt jelent olyan tapasztalt és rutinos védelem ellen a játék, mint Géczi, Páncsics, Novák, Juhász és társaik. Nem tagadom, szeretnék gólt is löni ennek a védelemnek. Hogy sikerül-e? Tudom, ebbe beleszól majd a rangos ellenfél. No, de rövidesen ez is elvállik.

– Tippem: nyerünk!

Rákosi Gyula

– A legnagyobb élmény nekem mindig a Bozsik elleni játék, a jobbfeдеzet – balösszekötő párharc volt, sokat tanultam tőle. Ráadásul 100. válogatottsága alkalmával, a Népstadionban az Uruguay elleni 1:1-es találkozón, vilanyfénynél az én átadásomból lötte az egyenlítő, „búcsú”-gólt.

– Jó küzdelmet várok, és bízom abban, hogy számunkra döntetlennél nem végződik rosszabbul a mérkőzés.

Tichy Lajos

– Rendkívül örülök annak, hogy 300. bajnoki mérkőzésemet az FTC ellen játszottam. Ennek a jubileumnak egyetlen szépséghibája, hogy csak 300 néző volt jelen. Igaz, abban az időben egyik csapat sem remekelt, de ennek ellenére összecsapásaink mindig tétre mentek és presztizs mérkőzések voltak. A 44. találkozón Honvéd-győzelmet várok.

★

Ma már csak emlék...

Két, sok nagy csatát – és sikert – látott, de lélekben, sport-szereteten, futballtudásban ma is fiatal „öregfiúé” most a szó. A gyorsaságról, becsúszó szereléseiről legendáshírű középcsatár-ból 80-szoros válogatott jobbháttvédévé vált **Mátrai Sanyi** tűnődik. Majd **Bozsik Cucu**, az aranycsapat „esze”, a tökéletes támadó-fedezet, 100-szoros válogatott gondol vissza a fényes diadalokra. Küzdöttek egymás ellen a klubjukban, és vállalva a nemzeti tizenegyben. Posztjukon iskolát teremtettek. De mindez ma már csak emlék...

Mátrai Sándor

– Szerettem is, meg nem is a Honvéd llet játszani! Szerettem azért, mert még vereség esetén is hasznos és tanulságos volt. Sokszor élményszámban ment a két csapat mérkőzése, általában a sport-szerűség, sportbarátság jegyében. Nem szerettem azért, mert nem volt könnyű Tichyék ellen játszani. Bozsik Józsefhez kellemes emlékeim fűződnek, hiszen első válogatottságomkor ő bátorított leg-jobban, nyugtatott és segített átteni a tűzkeresztségen.

– Tippem: Fradi-győzelem.

Bozsik József

– A legizgalmasabb, legszínvonalasabb a 4 : 4-es meccs volt számomra. Már 4 : 1-re vezettünk, de az FTC ki-egyenlített. Aztán egy másik emlék, majdnem végzetes hibám kapcsán: az Üllői úton 1 : 0-ra vezettünk, s én az 5-ösön egy könnyed, elegáns mozdulat-tal hazaemeltem valamelyik Fradi-csatár felett a labdát. Grosits Gyuszi azonban nem a vonalon állt: öngól! De végül sikerült 2 : 1-re nyernünk. A mai találkozó kimenetelét illetően: ha a Honvéd nem tud végig egyenletes teljesítményt nyújtani, bizony nehezen győzhet.

FTC 1971

FTC (balról), állnak: Novák, Gulyás, Bálint, Juhász, Géczi, Páncsics, Vépi,
Csanádi Ferenc edző;
guggolnak: Füsi, Szőke, Rákosi, Albert, Branikovits, Mucha, Németh

Bp. Honvéd 1971

Bp. Honvéd (balról), állnak: Komora, Molnár, Pusztai, Kelemen, Ruzsinszky, Kozma,
Mészáros József vezető edző, Faragó Lajos edző, Marosi, Szűcs, Tichy, Pál, Kálcsics
Ferenc gyűrő; guggolnak: Karakas, Tóth, Pintér, Hajdú, Lévay, Tajti, Kocsis, Vági